

URZĄD PATENTOWY

E016 3/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33299

A d a m D r e c k i
• (Dąbrowa Górnicza, Polska)

Kl. ~~10~~ 6

19a 3/42

Podkład żelbetowy o elastycznym umocowaniu szyn

Zgłoszono 12 marca 1946 r.

Udzielono 27 maja 1947 r.

Dotychczas znane typy żelbetowych podkładów kolejowych posiadają wiele wad, uniemożliwiających dostateczne wykorzystanie trwałości żelbetu, szczególnie trudność wymiany narządów do zamocowania szyn stanowi o niedostatecznej rentowności podkładu. Tak np. podkłady o zabetonowanych na stałe dyblach drewnianych, po zniszczeniu struktury włókien drewna przez wkręty, służące do zamocowania szyn, lub przez przegnicie drewna, stają się bezużyteczne. Podkłady zaś o zamocowaniu szyn śrubami, wkręconymi do zabetonowanych na stałe nagwintowanych tulei żelaznych, mają połączenie zbyt sztywne i na skutek stałych dynamicznych drgań pękają. Wreszcie, podkłady o zamocowaniu przy pomocy kotew żelaznych

zabetonowanych na stałe nie dają się w torze kolejowym pojedynczo wymienić bez zdjęcia całego przesła szyn lub bez rozkopania podtorza, poza tym główki kotew przytrzymujących szynę wyrabiają się szybko przez stałą wibrację szyn, a jako części niewymienne, stanowią o bezużyteczności całego podkładu.

Podkład żelbetowy według wynalazku przedstawiony jest na rysunku. Fig. 1 przedstawia widok poduszki podkładu z boku, fig. 2 — widok jej z góry i fig. 3 — przekrój poduszki. Podkład ten prawie całkowicie pozbawiony jest wad, jakie posiadają dotychczas stosowane podkłady żelbetowe. Składa się on z dwóch poduszek żelbetowych *a*, których krótsze boki są ścięte w celu zmniejszenia ich wa-

gi i połączone odpowiedniego kształtu możliwie lekką beleczką *b* żelbetową na stałe lub żelazną — wymienną, aby w czasie biegu pociągu nie rozsunęły się one i nie zwiększyły przepisowego rozstawu szyn. Poduszka *a* posiada dwa lub kilka otworów *c*, stożkowych bądź pryzmatycznych, w które luźno wkłada się ścięte bloczki drewniane *d*, dające się łatwo wymieniać, stożkowe bądź pryzmatyczne z wydrążeniami w środku o dowolnie większej średnicy niż średnica śrub *e*, które przez nie przechodzą i przymocowują podszynową podkładkę żelazną na poduszce do tej poduszki. Śruby *e* są łatwo wymienne i nie skracają okresu używalności podkładu *a—b—a*; posiadają one główki *f* prostokątne, jednym bokiem dotykające do zagiętego w dół boku *g* podkładki żelaznej, której przeciwległy bok *h* skośnie ścięty na ostro wchodzi w spód stożka drewnianego i unieruchamia śrubę *e* przy dociskaniu jej nakrętką. Bloczki są z drewna twardego lub innego materiału elastycznego, jak fibra, azbest, i mogą być zarówno całe, jak i przecięte na dwie połówki lub tylko z jednego boku, co umożliwia lepszy docisk i unieruchomienie śruby, zagłębienie się i przyleganie do szorstkich boków betonowych stożkowych otworów w poduszkach podkładu, co z kolei unieruchamia również i te stożki przy dokręcaniu nakrętek na śrubach *e*. Na wierzchu poduszki *a* leży podkładka drewniana *k* o grubości około 5 — 10 mm i powierzchni, odpowiadającej podstawie spoczywającej na niej podszynowej podkładki żelaznej *m*, na którą kładzie się szynę, a stopę tejże szyny przyciska się do podkładki za pomocą znanych fasonowych nakładek *n*, zaciskających stopę szyny za pomocą śrub *p*. Pomiedzy stopą szyny a podkładką podszynową *m* leży podkładka *r* grubości około 5 mm z prasowanego i impregnowanego drewna topolowego.

Tak zbudowany według wynalazku pod-

kład żelbetowy z jego górnymi nakładkami, wymiennymi bloczkami drewnianymi i śrubami — najzupełniej zabezpiecza sztywne, a jednocześnie elastyczne przymocowanie szyny do podkładu, wyłączające przenoszenie nagłych wstrząsów szyny na poduszkę *a* całego podkładu, co wyklucza możliwość pęknięcia betonu, a łącząca beleczka *b* wyklucza rozsunięcie się poduszek *a* podczas biegu wagonów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkład żelbetowy o elastycznym zamocowaniu szyn, znamienny tym, że składa się z dwóch poduszek żelbetowych dowolnego kształtu, których krótsze boki są ścięte ukośnie, połączonych cienką beleczką żelbetową lub wymiennym łącznikiem żelaznym dowolnego przekroju, przy czym każda poduszka posiada stożkowe otwory, w które luźno wkłada się dyble o kształcie stożka lub pryzmy, ściętych u góry, z impregnowanego twardego drewna lub innego elastycznego materiału, jak fibra lub azbest, z otworami w środku o średnicy dowolnie większej niż średnica śrub, którymi podkładka podszynowa poprzez dyble jest do poduszki żelbetowej przymocowana, pomiędzy zaś żelazną podkładką podszynową a poduszką żelbetową założona jest podkładka prasowana i impregnowana z drewna topolowego lub innego materiału elastycznego, przez którą te same śruby przechodzą i jednocześnie ją zamocowują.
2. Podkład żelbetowy według zastrz. 1, znamienny tym, że dyble są bądź całkowite, bądź rozcięte przez środek na dwie równe połówki, bądź tylko z jednego boku.
3. Podkład żelbetowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że śruba, łącząca podkład z podkładkami szyny, posia-

da łeb prostokątny, opierający się jednym bokiem o zagiętą z jednej strony do dołu fasonową podkładkę pod drewnianym stożkiem, przy czym przeciwny bok tejże podkładki jest zagięty do góry i ostro ścięty tak, iż ostrze wgłębia się w spód drewnianego dybla i unieruchamia łeb śruby podczas dokręcania nakrętki.

4. Podkład żelbetowy według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że między podkładką żelazną podszynową, lub samą szyną, a poduszką żelbetową

znajduje się podkładka prasowana i impregnowana z drewna topolowego lub innego elastycznego materiału, posiadająca odpowiednią ilość otworów na śruby, łączące poduszkę żelbetową z podkładką podszynową lub szyną, albo też podkładka ta jest o tyle węższa od podkładki podszynowej lub szyny, iż mieści się pomiędzy śrubami.

Adam Drecki

Zastępca: inż. dypl. Stefan Makowski
rzecznik patentowy

Fig. 1

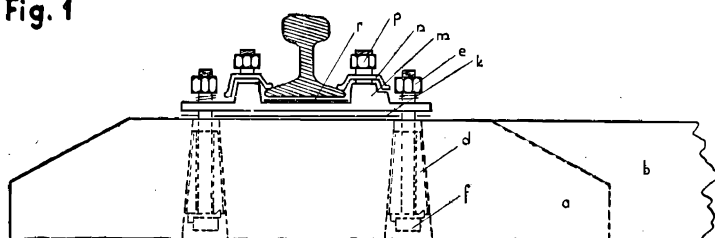

Fig. 2

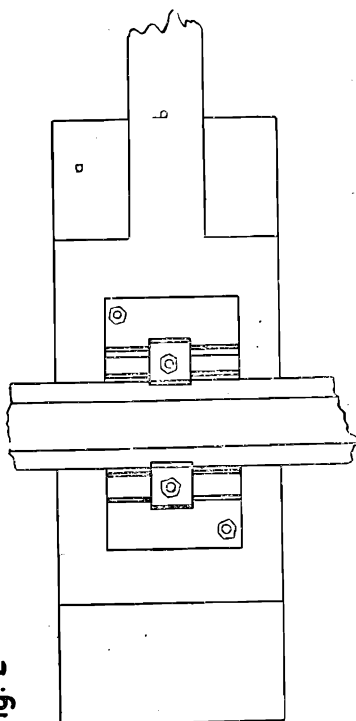

Fig. 3

